

FOLKEAKSJONEN NY ROVDYRPOLITIKK

Ulvesoneutvalgets seminar, Gardermoen 25.06.12.

Innlegg fra Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk, v/ Nils Solberg.

Først vil jeg få takke utvalget for initiativet med et slikt møte som dette, der de forskjellige berørte aktørene innenfor norsk ulveforvaltning får mulighet til å bli hørt av utvalget. Spesielt de som i dag lever innenfor ulvesonen og har tilknytning til jakt og utmarksnæringene er ikke vant til å bli hørt av myndighetene, og jeg ber utvalget om å lytte ekstra godt til deres erfaringer.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk er en ung organisasjon med godt over 8000 aktive medlemmer, svært mange av disse bor innenfor dagens ulvesone. I våre vedtekter sier vi et klart nei til soner og kjerneområder. Jeg vil komme med begrunnelser for at vi nettopp er uenige i dagens forvaltningsregime av ulv i Norge.

I forarbeidene til dagens stortingsmelding fra 2004 var flertallet av organisasjonene, forvaltningen og forskerne som sitter her i dag invitert til å gi nettopp anbefalinger til Stortinget. Disse anbefalingene resulterte i NINA hefte 22. (ROSA rapporten) Rovvilt og Samfunn i Norge. Det sier seg selv at det ikke var lett å samles om et felles dokument, men anbefalingen var enstemmig Gruppen frarådet Stortinget sterkt en sonering slik den senere ble i rovdryrmeldingen. Det var også en generell oppfatning i Rosautvalget at de to foregående stortingsmeldingene hadde undervurdert omfang og kompleksitet av de problemer store rovdyr medfører. Mange her i dag vil sikkert stille seg spørsmålet om dagens stortingsmelding har lyktes bedre enn de to forrige.

Rosarapporten fremhevet blant annet:

- **Mange vil oppleve det som provoserende å skulle bo i et «reservat» som er påtvunget dem av krefter utenfra. Jo mer folks livsstil og naturbruk påvirkes, jo mer konfliktfylt blir situasjonen.**

Mye er imidlertid forandret siden rovviltmeldingen ble vedtatt i 2004. For det første har vi med all tydelighet sett at ulvesonen ikke fungerer. For det andre ser vi at de som bor innenfor er sterkt i mot sonen og for det tredje har svenskene lagt seg flate for EU og har i dag ingen kontroll på sin ulveforvaltning.

Nettopp den totale mangel på beslutninger mht. bestandsmålene på ulv i Sverige skaper ingen forutsigbarhet innenfor ulvesonen, og de som bor der føler seg totalt overgitt til svensk politisk beslutningsvegring. Det er faktisk sjelden man ser så tydelige forskjeller på Norge og Sverige som nettopp i ulvepolitikken. Hovedgrunnen til dette er at svenskene flyktet fra landsbygda og til byene på 50 og 60 tallet pga. omlegninger i landbrukspolitikken. I Norge derimot ønsket man den gang å

beholde folk på bygdene. Vi ser i dag en ny flukt fra de mest belastede ulveområdene i Sverige, jegerne selger sine hus og flytter og prisene på fast eiendom går ned.

Utvalget her i dag bør ta innover seg at et stort flertall av ordførere i sonen med samlede kommunestyre bak seg sier et klart nei til ulvesonen. Jeg vet med sikkerhet at flere ordførere vil slutte seg til denne uttalelsen i tiden framover. Ikke bare innbyggerne innfor sonen, men også ordførere og kommunepolitikere har faktisk et krav og en demokratisk rett til å bli hørt i langt sterkere grad enn det som til nå har vært tilfelle.

Det er hevet over en hver tvil at ulvesonen i dagens form aldri vil få aksept av ordførerne innenfor sonen. Kommer medlemmene i utvalget i oktober til å ignorere kommunenes klare beskjeder, så er det pga. utvalgets egne politiske holdninger. Kom ikke etterpå og skyld på at dere ikke hadde fått klare beskjeder. Beskjeder som har kommet fra forskere i Skandulv, samfunnsforskere, politikere, vernesiden, næringsorganisasjoner, jegersiden og Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk.

I over ti år har Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk gjennom en offensiv satsning på informasjon og kunnskap bidratt til å legge premissene for en kunnskapsbasert rovdyrforvaltning i Norge. Vi ønsker derfor Miljøverndepartementets ønske om en mest mulig faktabasert forvaltning velkommen.

Nettopp ved å ta i bruk fakta og erfaringsbasert kunnskap er muligheten for å lykkes i ulvepolitikken størst. Til nå er det for mye følelser og synsing som ligger til grunn. Miljøverndepartementet har oppnevnt et ulvesoneutvalg som sitter her i dag. Det er ingen tvil om at representantene i all hovedsak kommer fra utsiden av ulvesonen. Vi i FNR er kritiske til denne sammensetningen av utvalget. Ikke engang egne erfaringer skal folk i ulvesonen få lov til å vurdere selv. Vi ber utvalget etterstrebe en objektivitet i sitt arbeide slik av folk innenfor ulvesonen ikke skal bli ofret av flertallet enda en gang! Det handler om folks hverdag og livskvalitet og ikke minst vår plikt til å bevare flere hundre år gamle norske kulturtradisjoner.

Til slutt vil jeg minne om at ulvesonen verken har noe med ulvens biologi eller begrensede leveområder å gjøre. Ulvesonen er politikerskapt!

Ulvesonen er ikke bare et demokratisk dilemma, den er et bevis på at flertallet i et demokrati ofrer et mindretall. Det er det allerede for mange eksempler på i vår historie.